

عنوان مقاله:

آناکرونیزم و ایستار دوکسایی در تاریخ نگاری دکتر ناصر تکمیل همایون

محل انتشار:

تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 30، شماره 26 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

یعقوب خزائی - استادیار گروه تاریخ دانشگاه بین المللی امام خمینی، قزوین، ایران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر به بررسی نوشته های دکتر ناصر تکمیل همایون، تاریخ پژوه و جامعه شناس سرآمد معاصر، به ویژه با تاکید بر آثار ایشان درباره دوره قاجاریه می پردازد. اغلب نوشته های ایشان پژوهش هایی است درباره تاریخ و جامعه ایران عصر قاجار؛ از این رو پرسش اصلی مقاله حاضر این است که آیا دکتر تکمیل همایون توانسته است در نوشته های خود به اصول تاریخ نگاری و به ویژه جامعه شناسی پایبند باشد. به نظر می رسد ایشان با وجود تحصیلات تخصصی در جامعه شناسی برای خود عمدتاً شان تاریخ پژوهی قائل بوده اند و از این رو ایشان چندان به اصول و قواعد جامعه شناسی توجه نمی کردند، به طوری که در حوزه به کارگیری مفاهیم جامعه شناسانه، روش ها و نظریه ها و تبیین های جامعه شناختی آثار ایشان خالی از چنین سنجه هایی است و حتی در برخی از مهم ترین نوشته های ایشان تعارض با روش و تبیین های جامعه شناسانه مشهود است. لذا مقاله حاضر در سه سطح تعریف مفاهیم و زمان پیریشی مفهومی، ایستار دوکسایی و فقر روش و نظریه های جامعه شناختی، آثار دکتر تکمیل همایون را ارزشیابی می کند.

کلمات کلیدی:

ناصر تکمیل همایون، تاریخ نگاری، نقد جامعه شناختی، زمان پیریشی، قاجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1282149>

